

TIL SOLU

GSM farteleson av slagnum Motorola Star tac 130 (topmodell) til sølu fyri kr. 4.400,-. 1 mör. gomul. Tlf. 212345

ER TAÐ NAKAR

sum hevur eitt biligt reiggjastativ at selja okkum? Um so er, ring 315953

BRENNIOVNUR

YNSKIST

Litil brenniovnur ynskist til keyps. Tlf. 311464, Johan

TIL SOLU

Bryttur Callesen kompl. motorur við kobling, umstýring, skrávu D 1875. 830 hk 425 07 min. Klasv. til DNV krav. 7 mör. garantii. J.M. tlf. 332692

TIL SOLU

Innhurð v/ skaða og ein sovibruk. Tlf. 317583

FOTOTÓL TIL SOLU

Obrukt Minolta 300SI spegrefleks fototól við 35-70 mm linsu og innbygdum blit til sølu. Tlf. 314388

TIL SOLU

Sera vøkur fuglasamling til sølu. 34 fuglar og 4 glasskáp. Tlf. 456215

YNSKIST

Innhurð 210x80 cm. úthurð 210x90 cm. baðar vinstra inn. Tlf. 443078

HYLSTUR

BURTMURIST

Eg havi mist eitt hylstur til eitt kasettuband av merkinum philips, helst á leiðini ímillum Runavík og Strendur. Í hylstrinum vóru triggjar permur til bond, sum eg havi tikið upp Berit Tlf.: 44 89 44

Mán-hos kl. 8.30-15.30: Annars: 44 73 75

KANST TÚ

selja mær 1-2 billettir til 60'ini leygarkvöldið, so ring tlf. 315767

YNSKIST TIL KEYPS

Husmor vindeygga 80x120 ynskist til keyps ella í byti við eitt 60x100. Tlf. 312722

MASKINBINDING

Um undirtøka er, verður skeið í maskinbinding 22. til 24. apríl 1999 í roðar-nestinum í Hósvík. Skeið-leiðari: Erika Danielsen Kostnaður kr. 800.00 kr skal gjaldast við tilmelding. Iroknað er: morgunmat, degurði og kaffi. Seinasta freist at boða frá lutoku er 17. apríl í Náluni í Hósvík, ella á tlf. 422342 Nálun v/Valborg og Emly 420 Hósvík

YNSKIST

Uthurð og vindeyggu, wc kumma, vask og brúsbakki. Tlf. 282358 eftir kl. 19

BRIGADA NORDICA

Síðsta freist at tekna seg til Brigada Nordica, Kuba, í summar er 1. mai. Felagið Føroyar-Kuba, Box 2055, 165 Argir Ringið tlf. 310184, Jóan Magnus ella tlf. 312098, Hogni

YNSKIST

2 stk. gelendarahaldarar til 1 kolkomfyr ynskast. Ring 312511 ella 316291

Sjónarmið:

Norskir fiskivinnumyndugleikar á skeivari kós

– Tað er nógv fyri, at man skal kenna seg sum ein brotsmann, ta tíðina man fiskar í norskum sjógvi. Og at bliva kannaður ferð eftir ferð. Tað er næstan soleiðis, at tá eitt lið av eftirlitsfólki fer at skipinum í stýriborð, kemur eitt annað lið umborð í bakborð. Tá kann man føla seg forfylgdan. Serliga tá ið vit vita, hvussu lagaligt tað er hjá norskum skipum at fiska undir Føroyum skrivar Sonny Johannesen, skipari á Enniberg

F/ Enniberg 13.4.1999

Eg vil her koma við nokrum uttalsum um viðurskiftini og rættleiðingum til Geir Olsen og undanfarna skrivning í Fiskeren:

Jú, norðmenn eru harðari móti føroyingum enn øðrum tjóðum. Og teir brúka ein skitnan máta at fella okkum uppá.

Lat meg byrja við hendingini 13.3.99. Geir Olsen sigur, at vit háláðu tveir ferðir eftir at eftirlitsmaðurin var komin umborð. Tað er eisini satt. Men hann gloymir at siga, at eg fekk loyvi frá eftirlitsmanninum at kasta aftur kl. 10.30, áðrenn fiskurin varð kannaður og stoddarbytið fyrilá.

Vit eftirkannaðu ikki sjálvir, hvussu stoddarbytið var, tí meðan kanningin var stoddunum fór fram, sigur inspektorurin við okkara fabriksleiðara: »Det var en bra sortering«.

Umleið kl. 12.00: Tá kanningin hjá eftirlitsmanninum fyrilá, fekk eg bert at vita, at tað var ov nógv av ungfiski í. 21,8%. Ikki eitt orð um, at vit máttu hálá og flyta okkum av hesi leið. Og av mær sjálvum gjørdi eg tað ikki, tí at eg hevði fingið loyvi frá inspektorinum at tóga har. Og ta var gott fiskari, og vit hungnaðu eftir fiski. Hetta var fyrstu ferð á túrinum, at vit raktu veruliga við fisk.

Eftir at vit høvdu etið dogurða, og teir høvdu fingið alt gott frá okkum, fóru vit uppá brúnna aftur. Hetta var uml. kl. 13.15: Tá sigi eg við inspektorin: Spyr »shefin« umborð á KV Andenes, um vit ikki skulu seta 80 mm. rist undir, tá ið vit hava háláð. Hann so gjørdi. Svarið varð, at tað var ógvuliga skilgott at roynta tað. Ikki eitt orð um at vit ikki skuldu kasta aftur. Her bleiv ein fella gjørd, og vit duttu beint í hana.

Eg hevði noterað í dagbókina, at vit høvdu fingið loyvi frá inspektorinum at kasta aftur kl. 10.30 og kl. 15.00. Tá ið vit vóru farnir at sigla inn til Hammerfest, spurdi eg inspektorin, um hann vildi vátta tað, sum stóð í dagbókini. Tað var hann sinnaður til, men mátti

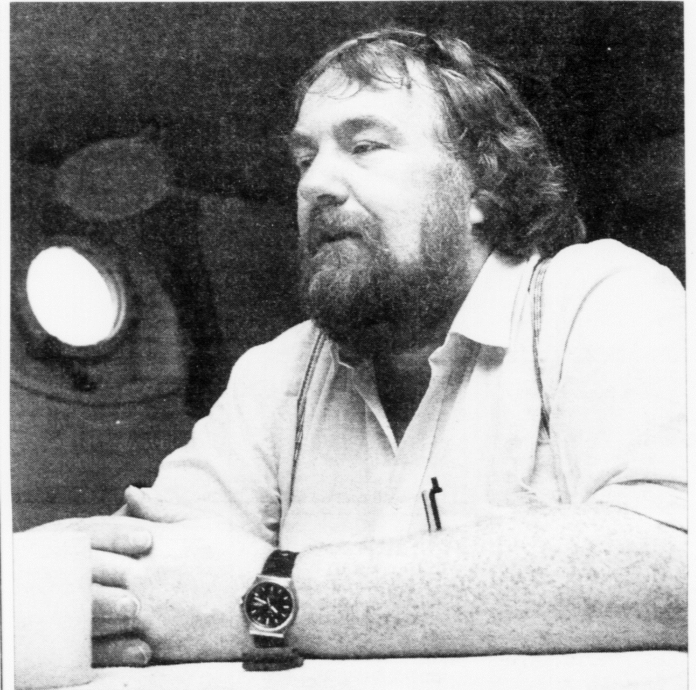
spyrja shefin á KV Andenes um loyvi til tess. Har fekk hann bart út at vita, at hann onki skuldi vátta í okkara dagbók.

Nakrar dagar seinni, tá ið vit vóru komnir út aftur, og vit aftur høvdu inspektion umborð, fortaldi eg fyri hesum inspektorinum um framferðarháttin tann 13.3.99. Tá segði hann hesi orð: »Det var en luren måte«.

Tann 26.3.99 vóru eftirlitsmenn umborð á bretska trolaranum: »Arctic Corsair«, sum fiskaði suutt vestur frá okkum. Hann háláði, og fekk ikki loyvi at kasta aftur fyrr enn stoddarkanningin fyrilá. Tað vísti seg, at tað var 25% av ungfiski í, og hann bleiv vinarliga biðin um ikki at kasta um somu leið, og soleiðis er tann vanligi framferðarhátturin hjá eftirlitinum.

I okkara stóðu fingur vit loyvi at kasta aftur, áðrenn fiskurin varð kannaður. Og eftir, at tað var komið fram, til, at ov nógvur ungfiskur var í, fekk eg loyvi, frá sjálvum shefinum á KV Andenes, at kasta aftur við 80 mm. rist.

Um so var, at ókið bleiv friað við tað sama, sum vanligt er aðrastaðir, so var ein meining við tí. Men so var ikki. Tað fiskaðu umleið 27 norskir trolarar beint innanfyri 12 sjómilamarkið. Vit vóru beint utanfyri. Tað bleiv ikki ein tann einasti av teimum kannaður. Hvi??? Fara vit so longur fram til 30.-31. mars, tá vóru vit suðuri á Røst-bankanum. Har var ein stórur partur av bankanum friaður fyri troling. Garna bátarnir fiskaðu har. Men so fóru teir norsku trolarnir inn á bankan og fingur heilt gott fiskari. Teir fiskaðu ótarnaðir, sjálvt um teir vóru umleið 7 sjómil inni á tí friaða økinum. Samstundis fingur teir føroysku trolarnir at vita, frá brúksvaktini, at vit skuldu ikki koma inn um linjurnar, sum teir góvu okkum. Hvat sigur Geir Olsen til hetta? Er hetta ikki at gera mun??? Ella 4. apríl, tá fiskaðu teir heldur syðri inni í tí friaða økinum, og fingur heilt gott fiskari. Eingin kystvakt var har, at gera nakað við teir. Hvi???

Tað er næstan soleiðis, at tá eitt lið av eftirlitsfólki fer at skipinum í stýriborð, kemur eitt annað lið umborð í bakborð, sigur Sonny Johannesen, skipari á Enniberg

Eitt skal sigast: sum oftast eru eftirlitsmenninir sera fyrirkomandi. Gera sitt arbeiði, og fara síðani avstað aftur. Men so er tað viðhvørt at »svartgangur« kemur umborð. Tað kennist á tann hátt, at teir eru útgjörðir til at taka ein langan dag umborð hjá okkum. Fyrst klæða teir seg næstan úr øllum, hava inniskógvar við, og annars búna til at sita og gera kontórarbeiði. So fara teir til verka. Gjøgnumganga allar dagbøkurnar langt aftur í tíðina, dag fyri dag, fyrir at vita um teir ikki kunnu finna okkurt smávegis at hongja seg í. Hvussu lítið tað so er. Tað sóu vit, tá ið Vesturvón var tikin. Har bleiv hann skulds settur fyrir at hava 440 g hýsuflak ov nógv í einum háli.

Tað er nógv fyri, at man skal kenna seg sum ein brotsmann, ta tíðina man fiskar í norskum sjógvi. Og at bliva kannaður ferð eftir ferð. Tað er næstan soleiðis, at tá eitt lið av eftirlitsfólki fer at skipinum í stýriborð,

kemur eitt annað lið umborð í bakborð. Tá kann man føla seg forfylgdan. Serliga tá ið vit vita, hvussu lagaligt tað er hjá norskum skipum at fiska undir Føroyum.

I norskum sjógvi hava teir føroysku bátarnir eina kvotu, sum vit ikki hava loyvi at fiska. Hetta er hýsukvotan. Tá ið vit byrjaðu túr, var gott fiskari av hýsu, men vit kundu ikki fiska hana, tí tað var meira enn 50% av hýsu í hvørjum háli. Um somu leið fiskaðu grønlandskir, norskir og russiskir trolarar ótarnaðir, men vit máttu ríma.

Undanfarna ár hava vit kunnað fiska hýsu, uttan at vera órógvadur. Tá kundu vit næstan fiska hýsunu upp, og so fiska toskin. Men nú hava hesir góðu menn frá fiskivinnueftirlitinum funnið eina reglu í fiskivinnuavtalanu, við »brøðra-tjóðina«, hvári tað stendur, at vit ikki hava loyvi at fiska beinleiðis eftir hýsu. Nú skal tað praktiserast. Hvi? Jú, tí ætlanin við hesum er, at hýsu hjá føroying-

um, skal ikki uppfiskast, tí norðmenn skulu kunna byta hana millum sínar egnu trolarar fram móti ársloki.

Hetta var jú tað sum hendir í 1997, tá ið sáttmálin við brøðratjóðina ikki kom uppá pláss fyrr enn í mai mánað. Tá var eingin hýsa at fáa, og vit fingur ikki loyvi at flyta hana yvir til russarnar, har sum hon kom frá. Sama skil verður í ár. Norðmenn fáa kvotuna hjá okkum, sum vit hava flutt frá okkara vinum í Russlandi, yvir til »brøðratjóðina«.

Eg haldi, at Geir Olsen skuldi tikið orðini til sín, sum ein av teimum kvinnuligu Stóringslimunum segði av roðarapallinum í Stórtinginum. Hon segði: at tað var gott klárað av norðmonnum at hava so ljótan atburð, at norðmenn nú eru ósamdir við allar grannar, uttan Finland. Og tað komst av máltrupuleikum.

Sonny Jóhannesen, skipari